

DE ZONDEN VAN ONZE TONG

hjms

Geliefde broeders en zusters, in deze bijbelverkondiging wil ik kort ingaan op één van de grootste zonden of onhebbelijkheden van de mens, namelijk het zondigen met de tong. We zullen daarbij onder andere zien, dat het misbruiken van onze mond vaak ook het uiten van leugens is. We zullen ook zien, dat Jezus de duivel als de vader der leugen ontmaskert, met als consequentie dat degenen die regelmatig liegen de duivel als hun vader hebben. En Hij betitelt degenen die mooie, goede dingen spreken, terwijl hun hart boos is, zelfs als adderengebroidsels.

Denkt u nu niet te snel bij uzelf, dat u reeds lang, héél lang, geleden van de zonde van het misbruiken van uw tong werd verlost. Want er zijn zelfs predikers, voorgangers en ouderlingen, die vanaf het podium hun toehoorders toeroepen om deze zonden na te laten, terwijl ze zelf op een onbewaakt moment ook weer in de fout gaan. Hoe is dit mogelijk? Doordat deze zonde als teer aan ons vastkleeft!

Oh, beslist zijn vele kinderen Gods reeds verlost van de meest kwalijke vormen van deze zonde, zoals bijvoorbeeld grove laster, maar toch kan deze zonde op geraffineerde wijze nog wel eens de kop opsteken. Omdat iedereen van nature met deze zonde behept is! Het betreft immers een zonde waarvan de oorzaak ons eigen egoïsme, onze eigen zelfgerechtigheid en diep gewortelde hoogmoed is. Ieder mens is van nature geneigd om van zichzelf het meeste te houden en zichzelf op de eerste plaats te zetten. Veroordeling van andere mensen met onze scherpe woorden doet onszelf beter en rechtvaardiger dan hen lijken. Met name in het gezellige gezelschap van anderen kan het zó verleidelijk zijn om iemand, het liefst als deze afwezig is, op de korrel te nemen. Vaak gebeurt het als het ware vanzelf.

Het is niet voor niets dat Jezus zei, dat het eerste en het tweede gebod als volgt luiden: Mark. 12:29-31 – *“En Jezus antwoordde hem: Het eerste van al de geboden is: Hoor, Israël! de Heere, onze God, is een enig Heere. En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod. En het tweede aan dit gelijk, is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod, groter dan deze.”*

Als u nèt zo veel van uw naasten houdt als van uzelf, dan zult u hen niet met woorden beschadigen. Dat doet u bij uzelf toch ook niet? Echter, het nalaten van deze zonde en gehoorzaming aan het eerste en het tweede gebod is alleen mogelijk als onze harten volkomen door het Bloed van Jezus zijn vrijgemaakt van alle onreinheid en boosheid.

Ik wil beginnen met het samen lezen van Jak. 3:1-12 – *“1 Zijt niet vele meesters, mijn broeders, wetende, dat wij te meerder oordeel zullen ontvangen. 2 Want wij struikelen allen in vele. Indien iemand in woorden niet struikelt, die is een volmaakt man, machtig om ook het gehele lichaam in den toom te houden. 3 Ziet, wij leggen den paarden tomen in de monden, opdat zij ons zouden gehoorzamen, en wij leiden daarmede hun gehele lichaam om; 4 Ziet ook de schepen, hoewel zij zo groot zijn, en van harde winden gedreven, zij worden omgewend van een zeer klein roer, waarhenen ook de begeerte des stuurders wil. 5 Alzo is ook de tong een klein lid, en roemt nochtans grote dingen. Ziet, een klein vuur, hoe groten hoop houts het aansteekt. 6 De tong is ook een vuur, een wereld der ongerechtigheid; alzo is de tong onder onze leden gesteld, welke het gehele lichaam besmet, en ontsteekt het rad onzer geboorte, en wordt ontstoken van de hel. 7 Want alle natuur, beide der wilde dieren en der vogelen, beide der kruipende en der zeedieren, wordt getemd en is getemd geweest van de menselijke natuur. 8 Maar de tong kan geen mens temmen; zij is een onbedwingelijk kwaad, vol van dodelijk venijn. 9 Door haar loven wij God en den Vader, en door haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn. 10 Uit denzelfden mond komt voort zegening en vervloeking. Dit moet, mijn broeders, alzo niet geschieden. 11 Welt ook een fontein uit een zelfde ader het zoet en het bitter? 12 Kan ook, mijn broeders, een vijgeboom*

olijven voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Alzo kan geen fontein zout en zoet water voortbrengen. “

Jakobus begint in vers 1 met de vermaning, dat wij ons niet als meesters en leraars moeten gedragen en menen dat we het recht hebben om anderen te oordelen en te berispen, want dan zullen wijzelf nóg strenger door God worden geoordeeld. Immers, we maken toch allemaal regelmatig fouten (vers 2)?

Gods Woord verklaart dat wanneer wij niet in woorden struikelen, wij als volmaakte mensen zijn, die ook machtig zijn om het gehele lichaam te controleren en te bedwingen (vers 2).

Vervolgens begint Jakobus met het geven van voorbeelden, waaruit blijkt hoe groot de ontzagwekkende kracht van onze tong is. Het is een geweldige kracht welke wij helaas veel te vaak, bewust of onbewust, gebruiken ter vernietiging van anderen. Wij zouden die geweldige kracht juist moeten aanwenden om het Evangelie te verkondigen en om anderen te bemoedigen.

In vers 3 herinnert Jakobus ons aan het toom (bit) van het paard, waarmee wij het precies zódanig laten gehoorzamen als wij dat willen. Uit ervaring weet ik, waarover ik spreek. Er zijn bepaalde bidden, waarmee men een paard met een lichte vingerdruk ogenblikkelijk tot staan kan brengen, zelfs als het paard volop in galop is. Stelt u zich dat eens voor! Een oersterk groot paard met een gewicht van 400-700 kilo kan men met een bit, een bepaald klein stukje ijzer, volledig in bedwang houden.

In vers 4 herinnert Jakobus ons aan het relatief kleine roer van het in verhouding grote schip. Met dat kleine roer bestuurt de roerganger het grote schip, waarheen hij ook maar wil en zelfs tegen de stormen en de golven in.

En dan geeft Jakobus in vers 5 nog een laatste voorbeeld, namelijk hoe een héél klein vuurvlammetje een grote hoop hout in brand kan steken.

Zo is het ook met onze tong. Het is maar een heel klein lichaamsdeel, maar toch spreekt dat kleine lichaamsdeel zich uit over heel belangrijke en grote dingen. Gaat u maar na!

Met de tong zijn wij in staat om iemand geestelijk te vermoorden. Maar met dezelfde tong kunnen wij diens hart ook bereiken met Gods liefde.

Een goede advocaat is met zijn tong in staat om een rechter te bewegen om vrijspraak te verlenen. Maar een officier van justitie is met zijn tong juist in staat om die rechter te bewegen om de doodstraf uit te spreken.

Met de tong (uiteraard slechts onder de zalving van de Heilige Geest en door Zijn leiding) beweegt een evangelist duizende mensen tot bekering. Maar eveneens met de tong hitste Hitler en zijn maatje Goebbels (geïnspireerd door de machten der duisternis) grote mensenmassa's op tot haat en moord tegen het Joodse volk.

Broeders en zusters, onze tong kan zich uitspreken over kleine en grote dingen en deze beïnvloeden. We kunnen over dingen opscheppen, of ze nu waar of niet waar zijn. En zoals in een moment van onachtzaamheid met één klein vonkje een heel bos in de as kan worden gelegd, evenzo kunnen we met één verkeerd woord (bewust of onbewust) een geweldige heibel ontketenen of mensen vreselijk pijn doen en voor hun leven beschadigen. Met verkeerd gekozen woorden of met leugens kunnen we ook in de gemeente veel ellende veroorzaken en alles in rep en roer brengen.

Jakobus stelde daarom in vers 6 dat onze tong een vuur is. Hij noemde de tong zelfs een wereld van ongerechtigheid. Hij stelde dat een (verkeerd gebruikte) tong door de hel wordt ontstoken, dat wil zeggen, door de demonische machten. Ons gehele lichaam kan hierdoor worden besmet, verontreinigt en aangetast. Volgens Jakobus ontsteekt de tong ons “geboortepad”. Volgens bijbeluitleggers bedoelt hij hiermee, dat de tong het rad van de natuur van de mens kan aantasten, danwel zijn levensloop kan aantasten. Zo is het ook!

Want elke psycholoog kan bevestigen dat mensen gedurende hun gehele leven beschadigd kunnen zijn, wanneer zij in hun jeugd bijvoorbeeld steeds weer door hun ouders werden gekleineerd. Maar ook degene die zijn tong steeds misbruikt, raakt beschadigd en verbitterd.

Broeders en zusters, herinnert u zich de eerste zonde uit het boek Genesis (Gen. 3:1-7)? Geschiedde die zonde niet, nadat de slang Adam en Eva verleidde met een leugen, dus met de tong?

De Bijbel noemt satan de vader der leugen en een mensenmoordenaar. Joh. 8:44 – *“Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen; die was een mensenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij uit zijn eigen; want hij is een leugenaar, en de vader derzelve leugen.”*

Satan is een geweldige tacticus en een meesterstrateeg op het duistere gebied van misleiding en leugen. Zijn doel is het vernietigen van mensenlevens. De wapens die hij hanteert, zijn de leugens en wel op tweeërlei wijze. Hij zet ten eerste alles op alles opdat wij in zijn leugens trappen, maar óók zet hij alles op alles opdat wij met onze mond zondigen. Met name dán boekt hij het grootste resultaat, want als hij onze tong kan beheersen, dan beheerst hij onze gehele leven. Dán is hij via onze losse tong in staat om ons hart te verontreinigen en vervolgens via ons ook andere mensenlevens te vernietigen.

Broeders en zusters, heeft u wel eens nagedacht over het feit dat het misbruiken van de tong, zoals het uiten van boosheden en hatelijkheden, scherpe woorden en lasteringen juist héél vaak het produceren van een reeks leugens betreft? Gaat u maar eens na of de achterklap of kwaadsprekerij waar u naar luistert wérkelijk de zuivere waarheid betreffen. Bedenkt u dat het de satan is, die zich verschuilt achter al deze kwalijke praktijken. Hij probeert ons te verleiden tot het uiten van leugens en het misbruiken van onze mond.

We zullen nu eens zien, wat precies de bron of de voorraadschuur van deze boze dingen is.

Matt. 15:11,17-20 – *“Hetgeen ten monde ingaat, ontreinigt den mens niet; maar hetgeen ten monde uitgaat, dat ontreinigt den mens. Verstaat gij nog niet, dat al wat ten monde ingaat, in den buik komt, en in de heimelijkheid wordt uitgeworpen? Maar die dingen, die ten monde uitgaan, komen voort uit het hart, en dezelve ontreinigen den mens. Want uit het hart komen voort boze bedenkingen, doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen. Deze dingen zijn het, die den mens ontreinigen; maar het eten met ongewassen handen ontreinigt den mens niet.”*

De Heer Jezus maakt ons in dit schriftgedeelte duidelijk, dat de verkeerde woorden die over onze lippen komen, uit het hart voortkomen. Want ons hart (zo moet het echter bij kinderen Gods zeker niet zijn) kan gevuld zijn met allerlei onreinheden en boosheden. Ons hart is de uiteindelijke voorraadschuur van al onze onreine, boze, stekelige, lasterende, hatelijke of leugenachtige woorden. Het is niet zo moeilijk te begrijpen, dat wanneer de voedingsbodem in ons hart onrein en boos is, onze woorden dus ook onrein en boos zijn.

Het bijzondere van Jezus' woorden is echter, dat onze boze woorden, nádat we ze hebben uitgesproken, onze harten opnieuw verontreinigen. Er is dus sprake van een soort vicieuze cirkel! Want naarmate wij boze woorden uiten, wordt de onreinheid van ons hart steeds dieper en groter.

Laten we weer terugkeren naar de Jakobusbrief. In Jak. 3:7 vervolgde Jakobus met te stellen dat de mens in staat is om alle dieren te temmen. Dat wil wat zeggen, broeders en zusters! Mensen kunnen wilde dieren als verscheurende leeuwen en oersterke olifanten temmen. Maar hoe staat het met het temmen van de tong?

Niemand, geen mens, is in staat om de tong te temmen (Jak. 3:8). Want de tong is boos, rusteloos, ongedisciplineerd, onverzoenlijk, hatelijk, onrein en vol van dodelijk gif of venijn. Ps. 140:2-4 – *“Red mij, HEERE! van den kwaden mens; behoed mij voor den man alles*

gewelds; Die veel kwaads in het hart denken, allen dag samenkomen om te oorlogen. Zij scherpen hun tong, als een slang; heet addervergift is onder hun lippen. Sela.”

Broeders en zusters, wist u dat er bepaalde soorten slangengif zijn, die binnen enkele ogenblikken het centrale zenuwstelsel van de persoon die gebeten werd, verlammen? Of die het vlees van de gebetene verteren? Zo vernietigend kunnen ook wij met onze woorden zijn. Met enkele woorden kunnen wij iemand als het ware verlammen, danwel hem of haar van binnen verteren.

Met de tong kunnen wij iemand slaan (Jer. 18:18).

Met de tong kunnen we iemand geselen (Job. 5:21).

Met de tong kunnen wij iemand tot zonde bewegen (Spr. 7:21).

Een tong kan vals zijn (Ps. 109:2).

Een tong kan vleien en grootspreken (Ps. 12:3-4).

Een tong kan scherp als een zwaard zijn (Ps. 57:5).

Een tong kan glad zijn en daardoor dingen kapot maken (Spr. 26:28).

Een tong kan listig bedriegen en vervloeken (Ps. 10:7).

In de bijbel staan tientallen voorbeelden van het verkeerde gebruik van onze tong. We kunnen er mee liegen en vloeken, vervloeken en vleien, verraden en verloochenen, lasteren en kwaadspreken, achterklappen en vuilspreken, pochen en grootspreken, huichelen en bedriegen, smaden en roddelen, twisten en ruzieën.

Maar gelukkig kunnen we met de tong ook goede dingen spreken!

In Jak. 3:9-10 sprak Jakobus, dat wij met onze tong ook God kunnen loven en prijzen. Hoe wrang en verkeerd is het echter, dat wij met diezelfde tong de mensen die ons minder gezind zijn, vervloeken? Terwijl wij enerzijds onze Heer Jezus Christus prijzen en Hem aanbidden, terwijl we dus best wel mooie woorden spreken, kunnen we even later op ons gemak over iemand gaan roddelen. Enerzijds kunnen er dus uit onze mond zegeningen voortkomen, terwijl er anderzijds vervloekingen uit dezelfde mond voortkomen.

Hoe is dit toch mogelijk, broeders en zusters?

Jakobus verklaarde in vers 11 en 12 dat het onmogelijk is, dat één en dezelfde waterfontein zowel zoet water als bitter of zout water produceert. Evenzo kan een vijgeboom ook géén olijven voortbrengen. Of een doornstruik druiven!

Als er geestelijk zout water uit onze mond komt, dan veroorzaken wij pijn in de wonden van het hart van de luisteraar. Als wij het geestelijk bittere water van onze eigen bittere ervaringen produceren, dan stimuleren wij de groei van bitterheid in andermans hart.

Indien onze monden dus regelmatig onreinheden, stekeligheden of wat voor kwaads dan ook produceren – en we hebben gezien dat het hart de bron is – terwijl wij met diezelfde mond ook God prijzen of mooie, vleierende dingen over mensen spreken, dan is er blijkbaar iets aan de hand. De inhoud van het hart komt niet overeen met hetgeen uit de mond komt. Dan is er sprake van het bezigen van uiterlijke lippentaal. Een heel gevaarlijke situatie, omdat er dan sprake is van het uiten van leugens. Wij zeggen immers iets, wat wij niet werkelijk menen. Matt. 15:8 – *“Dit volk genaakt Mij met hun mond, en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij;”*

We kunnen dus de mensen en ook God loven en prijzen, maar dat niet met ons hart doen. Want we kunnen dat ook niet als ons hart boos en onrein is.

Laten we eens kijken naar Matt. 12:33-37 – *“Of maakt den boom goed en zijn vrucht goed; of maakt den boom kwaad en zijn vrucht kwaad; want uit de vrucht wordt de boom gekend. Gij addereengebroedsels! hoe kunt gij goede dingen spreken, daar gij boos zijt? Want uit den overvloed des harten spreekt de mond. De goede mens brengt goede dingen voort uit den goeden schat des harten, en de boze mens brengt boze dingen voort uit den boze schat. Maar ik zeg u, dat van elk ijdel woord, hetwelk de mensen zullen gesproken hebben, zij van*

hetzelve zullen rekenschap geven in den dag des oordeels. Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden."

Jezus stelde hier principieel, dat de vruchten de boom kenmerken. Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen. Zo kan een kwade boom geen goede vruchten voortbrengen. Een boos hart kan daarom ook slechts boze dingen produceren, terwijl een goed hart goede dingen voortbrengt.

Maar vervolgens ging Jezus in op het misbruiken van onze tong.

Juist wanneer wij onze tong te pas en te onpas maar raak gebruiken, of beter gezegd misbruiken, dan noemt Jezus ons addereengebodsels. Met name noemt Hij ons addereengebodsels als wij mooie, vleiende woorden spreken, terwijl ons hart boos en onrein is. Als Jezus ons addereengebodsels noemt, dan spreekt Hij in feite over *"de kinderen van een slang"*. Is het u niet opgevallen, toen u op pagina 3 reeds Joh. 8:44 las, dat Jezus aan de duivel de specifieke benaming *"vader der leugen"* gaf? Viel het u toen ook niet op, dat deze duistere vader, die in de gedaante van een listige slang Eva verleidde, volgens Jezus blijkbaar ook kinderen heeft? Oh, broeders en zusters, laten wij Jezus om genade en verlossing smeken, dat dit niet op ons van toepassing zal zijn.

In vers 35 van Matt. 12 sprak Jezus over de *"schat"* van ons hart. In het Grieks is het de *"schatkamer, voorraadkamer, opslagplaats"* (*"thesau'ros"*) van ons hart.

Broeders en zusters, vullen we ons hart met de boze, kwade, onreine dingen óf met het goede Woord van God en Zijn liefde?

Juiste kennis van wat er daadwerkelijk in ons hart aanwezig is, is van het uiterste belang, omdat wij uit onze woorden geoordeeld, danwel gerechtvaardigd zullen worden.

Laten we ervoor zorgen, dat wij al onze boosheden en onreinheden tot aan de wortels bij Jezus belijden, opdat Zijn Bloed ons volkomen zal reinigen. Opdat wij vervolgens de opslagplaats en bron van ons hart zullen vullen met het heldere en zoete water van Gods Woord en Zijn zuivere liefde, door de Heilige Geest. Dan zal er uit de fonteinopening van onze mond beslist geen bitter of zout water voortkomen, maar steeds weer fris, helder en dorstlessend water (Jak. 3:11-12).

We zullen de Heer vragen dat Hij een engel als wachter voor onze mond zal plaatsen, opdat wij niet zullen zondigen tegen Hem.

Ps. 39:2 – *"Ik zeide: Ik zal mijn wegen bewaren, dat ik niet zondige met mijn tong; ik zal mijn mond met een breidel bewaren, terwijl de goddeloze nog tegenover mij is."*

David zei in deze psalm tegen God, dat hij een breidel, dat wil zeggen een muilkorf op zijn mond zou plaatsen zodat hij niet met verkeerde woorden zou zondigen.

Pred. 5:1 – *"Wees niet te snel met uw mond, en uw hart haaste niet een woord voort te brengen voor Gods aangezicht; want God is in den hemel, en gij zijt op de aarde; daarom laat uw woorden weinig zijn."*

De Bijbel roept ons op om niet te snel en te veel te praten.

Laten we liever zijn zoals Jezus, toen Hij gevangen werd genomen. Hij gaf ons het goede en volmaakte voorbeeld, dat iemand die zijn tong beheerst, machtig is om het gehele lichaam te bedwingen (Jak. 3:2).

Matt. 26:62-63; 27:12-14 – *"En de hogepriester, opstaande, zeide tot Hem: Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen tegen U? Doch Jezus zweeg stil. En de hogepriester, antwoordende, zeide tot Hem: Ik bezweer U bij den levenden God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God? En als Hij van de overpriesters en de ouderlingen beschuldigd werd, antwoordde Hij niets. Toen zeide Pilatus tot Hem: Hoort Gij niet, hoevele zaken zij tegen U getuigen? Maar Hij antwoordde hem niet op een enig woord, alzo dat de stadhouder zich zeer verwonderde."*

Hoewel Jezus al het recht had om zich te verdedigen, antwoordde Hij niets. Hij zweeg toen Hij vals werd beschuldigd, hoewel Hij nog nooit één zonde had gepleegd of iets verkeerd had gedaan. Jezus' houding was koninklijk! Hij had Zich kunnen verdedigen door aan te geven dat juist de Farizeeërs, de Schriftgeleerden, de Priesters, de Romeinen, de Joden en

alle andere mensen de grote zondaren waren, maar Hij deed het niet. Hij had kunnen vertellen en kunnen bewijzen, dat Hij de almachtige God was. Maar toch zweeg Hij stil! Waarom zweeg Hij?

Omdat God de Vader dit van Hem had gevraagd. Jezus moest als een onschuldig Offerlam voor de zonden der mensheid lijden en sterven. Omdat Hij schuldloos was en zweeg, werd Hij tot levend Brood voor de wereld. Daarom staat er in Jes. 53:7 geschreven: *“Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.”*

Geliefde broeders en zusters, Jezus heeft ons een volkomen nieuwe natuur gegeven en ons tot nieuwe schepselen, tot kinderen Gods gemaakt (2 Cor. 5:17). Daarbij hoort ook een geheel vernieuwde mond en tong. Laten we bidden dat Jezus ons zal vervullen met de nieuwe tongen van Zijn Heilige Geest.

Mark. 16:17 – *“En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. “*

De Here zegene u rijkelijk. Amen.